

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Senát Parlamentu ČR**, se sídlem Valdštejnské náměstí 17/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 13. 2. 2014 se žalobce domáhal, aby krajský soud přikázal žalovanému neprodleně žalobci vydat všechny informace uvedené v jeho žádosti ze dne 4. 11. 2013.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 17. 2. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 3, věc postoupil Městskému soudu v Praze.

[3] Podáním ze dne 1. 3. 2014 se žalobce domáhal prohlášení neúčinnosti doručení shora uvedeného usnesení a jeho doručení v přiměřené době, neboť nebylo vloženo do zásilky RR4175691533U, resp. RR4175691391U dodané poštou dne 21. 2. 2014.

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích vyhodnotil podání žalobce ze dne 1. 3. 2014 jako námitku neúčinnosti doručení usnesení. Žalobce proto usnesením ze dne 10. 3. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 9, jež vydala asistentka soudce, vyzval, aby svou námitku ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení doplnil o zákonné náležitosti tak, aby specifikoval, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označil důkazy, jimiž má být včasnost a důvodnost jeho návrhu prokázána. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li předmětné podání ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno, soud řízení o takovém podání odmítne podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Proti tomuto usnesení žalobce brojil podáním ze dne 22. 3. 2014, v němž nesouhlasil s obsahem této výzvy. Usnesením ze dne 28. 3. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 14, krajský soud vyzval žalobce, aby odstranil vady jeho podání ze dne 22. 3. 2014 tak, aby odpovídalo požadavkům kladeným ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění

pozdějších předpisů a opravené je podal krajskému soudu ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

[6] Krajský soud v Českých Budějovicích poté usnesením ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 23, odmítl podání žalobce ze dne 1. 3. 2014 a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce totiž vady svého podání ve stanovené lhůtě a ani ke dni rozhodování soudu žádným způsobem neodstranil.

[7] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž krajskému soudu vytknul, že ignoruje procesní pravidla i logiku, neboť kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí není přípustná. Postup krajského soudu označil za arogantní, nepřičetný a navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 23 zrušil. Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvádí, že stěžovatel tou samou kasační stížností napadl rovněž usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 18, kterým bylo odmítnuto podání stěžovatele ze dne 22. 3. 2014. Tato věc byla u Nejvyššího správního soudu zapsána pod sp. zn. 4 As 101/2014.

[8] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., *„kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“*

[9] K přípustnosti kasační stížnosti proti usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení rozhodnutí, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, v němž uvedl, že *„usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé.“*

[10] Skutečnost, že krajský soud v usnesení ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 21/2014 – 23, stěžovatele nesprávně poučil o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že je na místě kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 23, odmítnout, neboť je nepřipustná podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud totiž v nyní posuzované věci neshledal důvod odchytil se od výše uvedené judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil.

[12] Jelikož kasační stížnosti byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2014

JUDr. Jirí Palla
předseda senátu